

[Erling Olsen]

en forrentning på ca. 20 pct., og vi fik Handelsbanken til at lade det føre videre til diskonto minus 1, og det var 10 pct. Derfor var det den statsfinansielte rigtige løsning.

At det er blevet så store beløb, som det er, hænger jo sammen med mange ting, herunder byggekonjunkturerne, og det har heller ikke gjort det nemmere, at det almennyttige byggeris muligheder for at bygge gennem kvotenedskæringer er blevet begrænset, men o. k., det er et meget stort beløb, og det er meget trist, at det er kommet dertil.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt Folketinget har fået de rigtige oplysninger, skal jeg henvise til det, vi sagde, og som står på s. 19 i aktstykke 295, hvorfor jeg skal tillade mig at citere følgende, nemlig:

»Det kan ikke forventes, at samtlige ovenfor nævnte 21 grunde vil blive bebygget med almennyttigt byggeri i overensstemmelse med hovedsigtet med den foreslåede garantiordning. Det må tværtimod påregnes, at op imod halvdelen af det samlede grundareal efter de forudsætninger om bebyggelsesmuligheder osv., som kendes i dag, næppe vil kunne bygges med almennyttigt byggeri. Disse arealer må derfor forventes solgt i løbet af de kommende år . . .«, og så ender man med at sige:

»Hvis sådanne salg må ske til beløb, der ikke væsentligt overstiger 17. alm. vurdering, vil der i medfør af den i nærværende aktstykke foreslåede garantiordning kunne blive tale om ikke ubetydelige tab for staten og Landsbyggefondens.«

Min konklusion er, at vi ikke kan støtte forslaget. Vi mener, at vi har håndteret sagen sådan, som vi nu havde mulighed for at gøre det ud fra vore ønsker om at skåne lejerne, og at vi har givet Folketinget de fornødne oplysninger.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Meget kan man sige om hr. Erling Olsen, men det er ikke mod, hr. Erling Olsen mangler. Jeg synes egentlig, det er lidt flot som den minister, der lavede denne for staten efter min mening – men jeg er jo heller ikke professor i økonomi – helt vanvittige løsninger, når pengene skal betales, da selv at gå op og forsvare det, han gjorde. Det må jeg tage hatten af for.

Men når hr. Erling Olsen som svar på spørgsmålet om, hvorvidt Folketinget fik de rigtige oplysninger, kom med en masse citater, må jeg gøre opmærksom på, at der er mange andre citater, som ville kunne bruges, og som har et helt andet indhold. Det fremgik bl.a. af forhandlingerne i 1982, at den daværende boligminister, som også er hr. Erling Olsen, oplyste, at garantien ikke behøvede at komme til at koste staten én øre; boligselskaberne skulle bare i gang på arealerne, så ville staten slet ikke blive belastet med noget som helst.

Det svarer jo ikke til det citat, som hr. Erling Olsen heroppefra gav, og det må da være lidt kedeligt, når man er professor med speciale udi økonomi, i den grad at få sine egne profetier gjort til skamme, selv om det sker 10 år efter.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg forstod på hr. Erling Olsen, at initiativet til denne ordning kom fra den daværende Handelsbanken, som var bekymret for at lide tab, fordi den med en moderne terminologi nok havde valgt at overbelåne disse grunde temmelig voldsomt.

Spørgsmålet er derfor, om det er traditionel socialdemokratisk politik, at man ved at henvende sig til staten, når et pengeinstitut har været dum nok til at overbelåne en grund – eller i øvrigt andre ting – kan få staten til at overtage garantiforpligtelsen. Er det noget, som Socialdemokratiet mener der skal ske generelt? For netop med baggrund i hr. Erling Olsens indsig i økonomi kunne jeg godt tænke mig at høre hr. Erling Olsens vurdering af, hvad der ville være konsekvensen af at gøre noget sådant generelt. Hvilke konsekvenser ville det få for samfundsøkonomien, hvis staten lavede 10-årige garantier, hver gang der var nogle, der økonomisk var i klemme?

Endvidere siger hr. Erling Olsen, at det, det handlede om, var at hindre, at lejerne fik et tab, og jeg har også noteret mig i de forhandlinger, der var i sin tid, at det er noget, man gjorde meget ud af fra Socialdemokratiets side. Men hvis det vitterlig var argumentationen, hvorfor tog man så ikke det tab på dengang 135 mio. kr., frem for at staten i dag skal betale næsten 550 mio. kr.?

Hr. Erling Olsen fortæller, at man gjorde det klart fra Boligministeriets side dengang, at der